

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 22-001

De aanklager van de KNZB is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 42467:

Datum: 14 januari 2022

Wedstrijd: Het Ravijn Da1 – Polar Bears Da1, gespeeld op 11 december 2021;

Overweging: verklaart de aanklager niet-ontvankelijk;

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de aanklager mondeling behandeld op 7 februari 2022. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost (fungerend voorzitter), F. van Lierop (lid) en mr. J. Anema (fungerend secretaris). Ter zitting zijn verschenen de aanklager, aangeklaagde speelster en haar coach de heer K. de Weerd.
2. De zaak is gebaseerd op het volgende. Na de wedstrijd Het Ravijn Da1 - Polar Bears Da1 d.d. 11 december 2021 heeft een van de scheidsrechters een melding gedaan bij de aanklager van de KNZB (hierna: de aanklager) dat een speelster van Het Ravijn zou zijn gebeten door haar tegenstander. De betreffende speelster heeft dat ruim na afloop van de wedstrijd bij de scheidsrechters gemeld en haar letsel getoond. Beide scheidsrechters hebben tijdens de wedstrijd niets daaromtrent waargenomen.
De aanklager heeft naar aanleiding van de melding onderzoek verricht. De beklaagde speelster heeft desgevraagd bij e-mail van 15 december 2021 aan de aanklager meegedeeld dat zij betrokken was bij het incident en dat zij het letsel heeft veroorzaakt. Zij benadrukt dat het niet haar intentie was om haar tegenstander te bijten. Zij zag de arm van de tegenstander naar achteren komen en heeft als schrikreactie haar mond dicht gedaan, maar zij heeft moeten vaststellen dat zij te laat was omdat de arm van haar tegenstander reeds in haar mond zat toen zij haar mond probeerde te sluiten.
3. De aanklager heeft vervolgens een tuchtzaak aanhangig gemaakt bij de Tuchtcommissie. De aangeklaagde speelster heeft een verweerschrift ingediend, waarna de Tuchtcommissie in haar beslissing van 14 januari 2022 de aanklager niet-ontvankelijk heeft verklaard.
3. De aanklager meent dat de beslissing van de Tuchtcommissie niet in stand kan blijven en heeft daartegen op 18 januari 2022 beroep ingesteld. In het beroepschrift d.d. 21 januari 2022 heeft de aanklager o.m. het navolgende betoogd:

In haar uitspraak stelt de Tuchtcommissie dat de bevoegdheid van de aanklager om op basis van een signaal een klacht slechts buiten wedstrijdsituaties geldt. De aanklager volgt de commissie daar niet in en wel om de volgende redenen:

1. In de artikelen L2.3 en L12.2, noch enig ander artikel, heeft de Algemene Vergadering van de KNZB geen beperkingen aangebracht in de bevoegdheid van de aanklager (met uitzondering van artikel L1, waarin ook de bevoegdheden van Tuchtcommissie en Commissie van Beroep worden beperkt). Het is niet aan de Tuchtcommissie om een dergelijke beperking via een uitspraak in te voeren en te hanteren. De aanklager mag op basis van enig ander signaal een klacht bij de Tuchtcommissie indienen.
2. Een dergelijke beperking is bovendien ongewenst, omdat het de aanklager van de KNZB beperkt in zijn mogelijkheden wangedrag in het water aan te pakken. Het zou betekenen dat wanneer wangedrag de scheidsrechter ontgaat en de scheidsrechter slechts kan constateren dat er letsel of pijn is opgetreden, de aanklager niet in actie mag komen.
3. De Tuchtcommissie wijkt zonder daarvoor een reden te geven, af van haar tot nu toe consistente handelen in gelijke situaties, waarbij klachten, ingediend door de aanklager op basis van een signaal, in behandeling werden genomen.
4. De Tuchtcommissie gaat voorbij aan de ernst van het incident. Bijten is bij de KNZB uit den boze. Een beet kan naast pijn en verwonding, ook zorgen voor overdracht van virussen en bacteriën die ernstige gevolgen voor het slachtoffer kunnen hebben. Daar is geen opzet voor nodig, schuld kan voldoende zijn (artikel L9.1). Een signaal over zo'n incident mag de aanklager niet negeren.

4. De aangeklaagde speelster heeft ook ter zitting erkend te hebben gebeten, maar had geen opzet of intentie daartoe. Zij zag de arm van de tegenstander naar achteren komen en heeft ter bescherming van haar tanden met kracht haar mond dichtgegaan. Zij heeft meteen "sorry" gezegd. Ze schrok later van de foto waaruit het letsel van haar tegenstander bleek. Haar coach, die het voorval niet heeft waargenomen, heeft ter zitting verwezen naar het verweerschrift en de overwegingen van de Tuchtcommissie over het voorval. Ook heeft hij gewezen op het (lange) tijdsverloop tussen de overtreding en de behandeling van de zaak.
5. Scheidsrechter H. heeft schriftelijk aangegeven dat hij het moment van bijten niet heeft gezien. Hij heeft wel gezien dat de midvoor van Het Ravijn op een gegeven moment iets riep en stopte met het duel. De betreffende midvoor bleef in de overgang van de aanval naar Polar Bears iets langer liggen.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

6. De Tuchtcommissie heeft terecht verwezen naar de uitspraak van de Commissie van Beroep 21-005, in welke uitspraak de Commissie van Beroep in de overwegingen 4.1 – 4.5 heeft aangegeven op basis waarvan de aanklager een klacht kan indienen die betrekking heeft op een wedstrijdssituatie. De Commissie van Beroep heeft o.m. aangegeven dat het uitzonderlijke omstandigheden dient te betreffen, waarvan onder meer sprake kan zijn indien een speler als gevolg van vermeend wangedrag door de aangeklaagde ernstig (al of niet blijvend) letsel oploopt. In een dergelijke uitzonderlijke omstandigheid prevaleert het belang van de KNZB en de waterpolosport, gezien in het licht van Code Blauw, boven het belang van finaliteit en sportieve rechtszekerheid.
7. Anders dan de Tuchtcommissie in haar uitspraak, is de Commissie van Beroep van oordeel dat van een uitzonderlijke omstandigheid hier sprake is. Het veroorzaakte letsel is in deze zaak mogelijk niet heel ernstig, maar de veroorzakende handeling, het bijten, beschouwt de Commissie van Beroep wel als een zodanig ernstige overtreding, gezien in het licht van Code Blauw, dat dat ook als uitzonderlijke omstandigheid wordt beschouwd op basis waarvan de aanklager een klacht kan indienen. De Commissie van Beroep acht de aanklager dan ook ontvankelijk in zijn aanklacht.
6. De aangeklaagde speelster heeft in haar verweerschriften en ter zitting erkend te hebben gebeten, maar geen opzet of intentie daartoe gehad. De Commissie van Beroep is bereid de aangeklaagde speelster te volgen in die stelling, maar het gevaar dat zij met haar bijtbeweging een tegenstander letsel zou toebrengen is daarmee niet denkbeeldig en heeft zij zich ook gerealiseerd, dan wel dienen te realiseren. De aangeklaagde speelster heeft een zichtbare bijtwond althans duidelijke beetafdruk in de bovenarm van haar tegenstander veroorzaakt. Het beschermen van haar tanden gebeurde naar het oordeel van de Commissie van Beroep op een ongecontroleerde wijze waarmee de speelster het risico heeft genomen dat een tegenstander door haar toedoen (ernstig) geblesseerd zou kunnen raken. Dit is onbesuisd gedrag dat bestraft dient te worden, ook al is opzet niet vast komen te staan. De Commissie van Beroep acht hier een straf van 4 wedstrijden passend, gezien de ernst van de onbesuisde handeling. Overigens is de Commissie van Beroep van mening dat het tijdsverloop tussen de overtreding en de behandeling van deze zaak niet relevant is. Het onderzoek door de aanklager neemt nu eenmaal enige tijd in beslag, hetgeen ook geldt voor de procedures bij de Tuchtcommissie en Commissie van Beroep. Niet kan worden gesteld dat de zaak onnodig lang is blijven liggen en/of onnodig veel tijd in beslag heeft genomen.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 14 januari 2022.

De Commissie van Beroep ontzegt aangeklaagde met ingang van 14 februari 2022 onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor aangeklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden

moet spelen en waaronder wordt verstaan: bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor teams uit de regio.

De Commissie van Beroep veroordeelt aangeklaagde tot een bijdrage van € 73,10 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging Polar Bears een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 14 februari 2022
mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter,
FA.W.P. van Lierop, lid,
mr. J. Anema, fungerend secretaris